

Nový Jeruzalém č. 10/2022

Zpravodaj pro 274. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v Křoví – **ve čtvrtek 13. října 2022 v 18 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Pavlově:

V úterý 13. září 2022 na mši svatě NJ bylo cca 90 věřících. Pán Bůh zaplat' za obětavou službu pěti kněží při udílení svátosti smíření a za mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
3) o **vzrůst víry v našem kraji** 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
5) o život těla a duše pro všechny počaté děti 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Pavla Kloučka při pouti Nový Jeruzalém v Pavlově:

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do hor do města Judova. ... Maria řekla: „Velebí má duše Hospodina a můj duch jáás v Bohu, mém spasiteli.“ (Lukášovo evangelium 1,39-47)

Chvíli budeme přemýšlet i o Alžbětě, nejen o Panně Marii: **Jak dlouho musela čekat** – a na co v životě čekala? Na narození Jana Křtitele? Na Boží odpověď – nebo-li na zážitek Boží blízkosti. Právě toto je v evangeliu – radost, přítomnost Ducha svatého, při setkání s Marií.

První rozdíl oproti nám – že ten okamžik **neminula, nepromeškala**. My třeba jsme schopni **promeškat** i něco naprosto sobeckého, natož něhu a krásu nebe. **Promeškali** jsme například ty dva dny, kdy nám bylo opravdu dobře: dlouho byly všude plakáty Bude líp – a pak najednou...bylo líp. Jak jsme jen mohli **promeškat** ty dva dny, kdy bylo skutečně dobře? Chápete, jak velký zázrak to byl, že **svatá Alžběta nepromeškala** okamžik radosti a plnosti Ducha svatého, když za ní přišla Maria? Jak obě radostí volaly – a my to máme jako texty modliteb? Víte kde: **Modlitba Zdravas Maria v růženci a Mariin chvalozpěv v modlitbě večerních chval** – například s Proglasem vždy v 21:05. Tak cíle dosaženo, **Alžběta nepromeškala** krásu Boží blízkosti.

Co ale předcházelo? Jak prožívala čekání? Z Bible nevíme. Zkusíme to odhadnout podle jiných lidí, ke kterým Bůh mluvil a se kterými jednal podobně. Takový **Mojžíš**. Věděl, o svém úkolu a vyvolení – když jako miminko přežil – ve chvíli, kdy ostatní chlapci byli zabiti. Začal se zastávat svých lidí – ale musel z Egypta utíkat. A pak už byl starý, čekal tak vnoučata a smrt. A tehdy ho **Bůh oslovil v hořícím keři – až čekáním strávil celý svůj život**. Až vše uběhlo – až už nic nezůstalo. Tehdy Bůh řekl: Dobrá, teď jdeme zachraňovat: u faraona, deset ran, průchod Rudým mořem, roky na poušti, Desatero! **Mojžíš, Alžběta, Maria** – čekáním nemá ochabovat naše srdce. Právě proto, že čekáme dlouho – a že se za tu dobu tolik věcí ve světě obrátilo třikrát naopak – právě proto **má naše srdce patřit Bohu!**

Potkaly se v nebi **tři růžencové desátky**. Vypadají jako andílci s nůši a něco nesou. Musí projít třemi branami. **První brána je jako do sběrného dvora** – je tam vrátnice a kontejnery, kam se obsah nůše sype. Nebo jim obsah nůše zůstane a jdou dál. **První brána** nebeského sběrného dvora třídí jinak než naše pozemské: co je lidská prosba, která chce osobní prospěch, která je sobecká, například: „Pane Bože, dej déšť na moje sazenice rajčat a na sousedovo seno.“ Taková **sobecká prosba se dál než za první bránu nedostane** a růženec ji z nůše vysype do kontejneru sběrného dvora. Ta prosba něco váží – a tato hromada materiálu se recykluje na „Ecclesia supplet (doslova: **Církev to doplní**)“ – účel a lásku do síly této prosby potom dává přímo Ježíš, Spasitel. Ten růženec má už prázdnou nůši a jde do ní nabrat ke studánce **nebeskou trpělivost a vytrvalost** – a chce ji přinést zpět tomu, kdo ho s prosbou poslal – aby se naučil modlit, aby v modlitbě vytrval. **Druhá brána** je naležato – a vypadá jako seřadiště vlakového nádraží Praha-Žižkov. Například na jednu kolej jdou růžence s plnými nůšemi proseb za déšť, a na vedlejší kolej jdou nůše s prosbami za krásné a slunečné počasí. A pak je tam **Boží Moudrost** – a ta jako posunovací lokomotiva seřazuje prosby nejenom na různé koleje, ale i do správného pořadí vagonků za sebou. Viděli jste to někdy na pozemském

nádraží? To je krása, jak se pouští a odrážejí vagony, lokomotivy je zase chytají tím, jak přizpůsobují rychlost – to vše, aby ve vlaku byly ve správném pořadí. A když jsou naše prosby seřazovány odrážením, jezdí po kolejích nezapřaženy a bez lokomotivy – to je **přesně ten okamžik, kdy se nám na zemi zdá, že s naší prosbou se nic naděje, že Bůh neslyší**, že není hlasu, není odpovědi. Ale to už naše prosba dospěla ke druhé bráně a je seřazována. Na druhé bráně seřadiště skoro všechny prosby zůstávají v nůších. **Kromě dvou: Bože, ty rozhodni, prosím o to, co ty chceš**. To je **olej** na výhybky toho seřadiště. Díky těmto prosbám to řazení proseb tak dobře funguje. A pak jsou prosby „**Bože, oslav své jméno**“ – a to je **nafta** do všech těch posunovacích lokomotiv. To je ještě přímější pomoc našich proseb, aby seřadiště fungovalo než olej pro výhybky. **Růžence, které přinesly olej nebo naftu jdou do řídicí věže**, která zde vypadá jako něco mezi fotbalovou tribunou a chórovými lavicemi brněnské katedrály. To je velká krása a velká naděje. Toto je **síla Boží rezie, Božích činů** – a síla lidských proseb. A co je **třetí brána**? Ta se jmenuje **Ucho Jehly**. A funguje zvláštně – malá nůše se tou bránou neprotáhne. Velká nůše projde. A ty opravdu největší prosby, největší nůše pak posbírají malé prosby, které tou bránou samy nemohly projít – vypadá to, jako by si na velké nůše velkých proseb posedaly mšice – to jsou ty malé nůše malých proseb. Vidíte, to je vlastnost velkých proseb – nevdají jim mít vedle sebe, mít dokonce na sebe přísáté prosby jiné a prosby cizí – protože takto to funguje.

Za třetí bránu Ucho Jehly už nevidíme – tam je místo, odkud Bůh vidí náš svět. My podle pocitu **pokoje, který svět dát nemůže**, poznáme, že prosba našeho růžence je za třetí branou. **Přimluve, Duch svatý, kterého Otec pošle ve jménu mém, řekl Pán Ježíš, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno ostatní, co jsem vám řekl já. Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám: ne ten, který dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí**. (Janovo evangelium 14,26-27) Tak se ještě na cestě k první bráně potkaly růžence s nůšemi proseb. Zvědavě po sobě pokukovaly – a škádlily se, koho potom na seřadišti dají dopředu a koho dozadu.

A nesly tyto prosby: **Za mír. Za uzdravení. Za ochranu na cestách a jízdu bez nehody**. Nůše s prosbami za uzdravení a za bezpečnou cestu se na prosbu za mír dívaly skoro nepřejícně: No jo, ty jsi jiná kategorie, ty budeš procházet snadno a za třetí bránou budeš první. To se nám to špatně konkuruje takové prosbě. **Prosba za mír neřikala nic**. Jen byla **smutná**, že i na cestě do nebe dokonce ani ostatní prosby nechápou správně, co vlastně prosba za mír znamená. V první bráně málem vyhodili do kontejneru „Ecclesia supplet“ prosbu za bezpečnou cestu. Růženec se bránil: ale moje prosba má cedulku – to je za Michalku a Martina, za ně se někdo s velkou láskou modlí. **O tu lásku jde víc**, než o tu jízdu po silnici. A tak tu prosbu nevysypali – a mohla do druhé brány kolejového seřadiště. Dali ji hned za lokomotivu – aby svou prosbou pomáhala i všem ostatním zařazeným a cestujícím za ní. Na seřadišti byla dost nešťastná a nervózní prosba za uzdravení – nevěděli si s ní rady. Dlouho to trvalo, než jí přidělili místo. Tedy, že by měla být vyslyšena, o tom nebylo pochyb – ale kam ji zařadit? Za kterou a před kterou další nůši? Kdyby ji dali před zbohatnutím příbuzných, tak by sice byla radost z uzdravení, ale hned potom nenávisť z hádek o majetek. Kdyby ji dali za svátost biřmování, tak by ty prosící růžencové ruce jako zdravé běhaly po světě všude možné, ale za Ježíšem k nebeskému stolu mše svaté by už nepřišly. Kam, kam zařadit prosbu o uzdravení? Blízko někoho, **kdo bude umět ty uzdravené prosící ruce udržet sepnuté v modlitbě právě tehdy, kdy už žádné trápení nebude**.

A jak to bylo u brány Ucho Jehly? Prosba za bezpečnou cestu projela – byla dostatečně velká, protože **nesla lásku a starost o konkrétní lid**. Prosba za **uzdravení** také projela – byla dostatečně velká, protože na ní naskákaly jako mšice další prosby – za to všechno, co potřebuje zdravý a všude možné po světě pobíhající člověk. **Dlouho, dlouho musela před bránou čekat prosba za mír**. Ano, byla krásná a vznešená. Byla i potřebná – a možná byla i tou největší v řadě před bránou. Ale říkali jí – musíš být ještě větší – musíme na tebe jako mšice navěsit i tyto hrochy a nosorožce válečných proseb vyslovených s nenávisť. Nikdo jiný by je nedokázal vzít a přinést k Bohu. **Milá prosbo za mír, musíš být zářivější**, jako čistě v ohni pročištěné zlato. **A musíš být ještě mnohem silnější a větší**. **Očišťujme a zvětšujme tuto nůši. Prosme za mír!**

Sbirka - po uhrazení nutné režie NJ jsme darovali **4 300 Kč na podporu dětí z početných rodin při poutích**. Poděkování patří také místnímu faráři P. Pavlu Habrovcovi a farníkům z Pavlova, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili.

Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

P. MUDr. Ladislav Kubíček: Mé neposkvrněné početí zvítězí. *Ve Fatimě před koncem první světové války Panna Maria předpovídá světovou válku druhou. Nevyhrožuje, ale ukazuje, jak jí lze předejít: „Jestli se lidstvo neobrátil, dojde k druhé a horší válce!“ Bůh nemlčí. Bůh vyzývá lidstvo k obrácení. Zatím to ale moc nevypadá, že by se lidstvo zapřelo, postilo, modlilo, spíše naopak. Panna Maria před tím oči nezavírá, ale má jasnou koncepci: „Mé neposkvrněné srdce zvítězí!“ Opírá se o křesťany ochotné se postit a modlit. Bůh má o vítězství jistě svou představu. Je pouze otázkou, kdy to bude. To nikdo na světě neví, to si pře svých poselstvih nechala Panna Maria pro sebe. Nechce, abychom byli zvědaví, chce, abychom s ní spolupracovali. Chce, abychom žili v toužebném očekávání Kristova druhého příchodu, při němž bude zlomena moc satanova. Kdo stojí pod ochranným pláštěm Panny Marie, nemusí se bát.*

Představení hl. celebranta NJ v Křoví, kterým je Mgr. P. Michal Cvingráf, farář v Lysicích a Bedřichově.

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působíště Když se jednou kdosi zeptal papeže sv. Jana XXIII., odkud pochází, prý odpověděl: „Z vesnice, kde lišky dávají dobrou noc.“ Stejně mohu odpovědět i já. Pocházím z malé vesničky Dobronice (překládá se „dobrého nic“ ☺), která leží na severu Znojemska a má něco málo přes osmdesát obyvatel. Zde jsem vyrůstal s rodiči a dvěma mladšími bratry. Po absolvování základní školní docházky, jsem nastoupil na SOUz v Moravském Krumlově, kde jsem se roku 1994 vyučil truhlářem. Po vyučení jsem nastoupil do zaměstnání. Dvanáct let jsem pracoval v oboru u soukromých firem, půl roku jako dělník na obecním úřadě a mezi tím jsem také několik měsíců strávil na Úřadu práce, jako uchazeč o zaměstnání.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Důležitým impulsem byla účast na lidových misiích v Kynšperku nad Ohří v Plzeňské diecézi pořádané Farním týmem z Vranova nad Dyjí v září 2003. S několika přáteli jsme tam prožili nádherný týden: slavili jsme bohoslužby, společně se modlili, navštěvovali jsme všechny domácnosti ve městě, navštívili jsme domov pro seniory a domov pro osoby se zdravotním postižením, setkali se s evangelíky z místního sboru, připravovali program pro děti (převážně romské). Velký vliv na mé současné povolání měl papež sv. Jan Pavel II. a jeho návštěva Slovenska na podzim 2003. Tehdy jsem se s přáteli vypravil na jeho mši svatou do Bratislavy. Papež byl tenkrát už starý a velmi nemocný, nechodil, jen ho vozili na vozíčku. I přesto byla pro mne jeho mše svatá neopakovatelným zážitkem. Začal jsem si klást otázku, jestli mě Bůh nevolá ke kněžské službě. Po několika měsících modliteb, uvažování a po účasti na duchovních cvičeních, jsem poznal, že mne Bůh volá ke kněžství. Ale protože jsem byl pouze vyučený, musel jsem si nejprve udělat maturitu. Tak jsem v září 2004 nastoupil na dálkové studium na Střední škole řemesel a služeb ve Velkém Meziříčí v oboru Podnikání v technických povoláních. Bylo to pro mě hodně náročné po deseti letech se vrátit do školních lavic. Po třech letech přišla vytoužená maturita. Mezitím jsem si podal přihlášku na Biskupství brněnské k přípravě ke kněžství. Byl jsem přijat. A tak jsem mohl téměř v jednadvaceti letech nastoupit šestileté studium teologie v Olomouci. Byla to náročná, ale šťastná léta, během kterých jsem mohl poznat spoustu výborných lidí a kamarádů. 7. 7. 2012 jsem přijal v brněnské katedrále jáhenské svěcení. Jáhenskou službu jsem vykonával v Arcibiskupském kněžském semináři v Olomouci při studiu pátého ročníku teologie. V květnu 2013 proběhly úspěšné státnice a obhajoba diplomové práce. 29. 6. 2013 na slavnost sv. apoštolů Petra a Pavla mi brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle udělil kněžské svěcení a nastoupil jsem jako kaplan do Tišnova a Předklášteří, kde jsem strávil dva krásné roky. Od 1. 8. 2015 jsem ustanoven do farností Lysice a Bedřichov.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? Pracovitosti a poctivosti.

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem? Kněžských vzorů mám několik. Na prvním místě to je Mons. Josef Fiala, který 50 let působil v mé rodné farnosti. Oslovil mě svojí

zbožností, skromností a láskou k Panně Marii a Ježíšovu Nejsvětějšímu Srdci. Dále je to P. Milan Plíšek, který mi pomohl rozlišit povolání ke kněžství.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Byt s Pánem Ježíšem, to je modlitba, rozjímání nad Božím slovem, slavení svátostí. A samozřejmě setkávání s těmi, které mi Pán svěřil.

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí? Žít opravdově svojí vírou: modlit se, číst Bibli, přijímat svátosti. Jen tak může růst naše láska k Bohu. Pokud jsme zamilovaní do Pána Ježíše, tak rosteme ve svatosti, pak je náš život přitažlivý pro druhé. Kdesi jsem četl citát, který považují za velmi pravdivý: „Čím více budou lidé kolem tebe vnímat, že je ti s Pánem dobře, tím účinnější bude tvoje svědectví o víře.“

Mohl byste nám přiblížit úmysl dnešní sbírky? Sbirku bych chtěl věnovat na stavbu nového kostela v Brně – Líšni.

Co Vám udělalo v poslední době radost? Radost zažívám každý den, ale velkou radost mi udělal koncert, který jsme o prázdninách pořádali spolu s obcí v Drnovicích u Lysic. Vystoupila zde skupina Prostož z Rychnova nad Kněžnou. Její zpěvák, kytarista a textař Jindřich Barabáš je můj kamarád a studuje na kněze v pražském semináři. Dobrovolně vstupné se rozdělilo rovným dílem mezi organizaci Mary's Meals a Nadační fond dětské onkologie Krtek. Druhou velkou radostí byl batůžkový projekt pro Mary's Meals, který jsme ve farnosti uspořádali na konci srpna. Díky Bohu a všem, kdo se zapojili.

Co je pro rodiny podstatné, co potřebují, jak to prožíváte ve své službě? Pro duchovní život v rodině je podstatné to, co už jsem zmínil: společná modlitba, četba Bible a přijímání svátostí. Bohužel se setkávám s tím, že se rodiče s dětmi nemodlí, že se manželé spolu nemodlí. Troufám si tvrdit: rodina, která se společně modlí, se nikdy nerozpadne.

Pozvánky a oznámení.

Duchovní služba v Nemocnici Nové Město na Moravě - katolický kněz P. Sylwester Jurczak, svátost nemocných, svátost smíření, sv. přijímání, rozhovor s pacientem. Telefonický kontakt: **733 741 473**

Pout' za naši vlast. Římskokatolické farnosti – **Nové Veselí a Bohdalov** – Vás všechny srdečně zvou o státním svátku ČR a svátku svatých Šimona a Judy na pout' do kostela sv. Jakuba do bývalého kláštera Zbraslav u Prahy. Na tomto místě v bývalém klášteře bylo pohřbeno několik českých králů. Program poutě: mše svatá, prohlídka kostela, oběd. Cestou domů návštěva památníku malíře Josefa Lady a jeho dcery Aleny v Hrusicích. Zakončení poutě v kostele sv. Václava v Hrusicích. Předpokládaná cena: místo v autobuse 400 Kč + oběd + vstupné do památníku. Přihlášky a podrobné informace u jáhna Ladislava Kince, kinc@dieceze.cz; 606948970. .

Plán poutí NJ na rok 2022 a 2023:

13. prosinec Olešnice.

2023:

leden - Velké Meziříčí

duben - Měřín

červenec

říjen -

únor – Lysice

květen – Nové Veselí

srpen

listopad

březen – Křižanov

červen – Jimramov

září – Radostín

prosinec Olešnice.

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - kdo dřív přijde -..

Srdečné pozvání na 275. pout' NJ do Radešínské Svratky - v úterý 15. listopadu 2022 v 17 hodin – hlavní celebrant P. Mgr. Michael Macek, farář na Moravci, Strážku a Bobrové.

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 10. 2022. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - zpravodaj **Nový Jeruzalém**; Vydává: Řk farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14, www.rovecne.farnost.cz Zodpov. redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, t: 606948970